

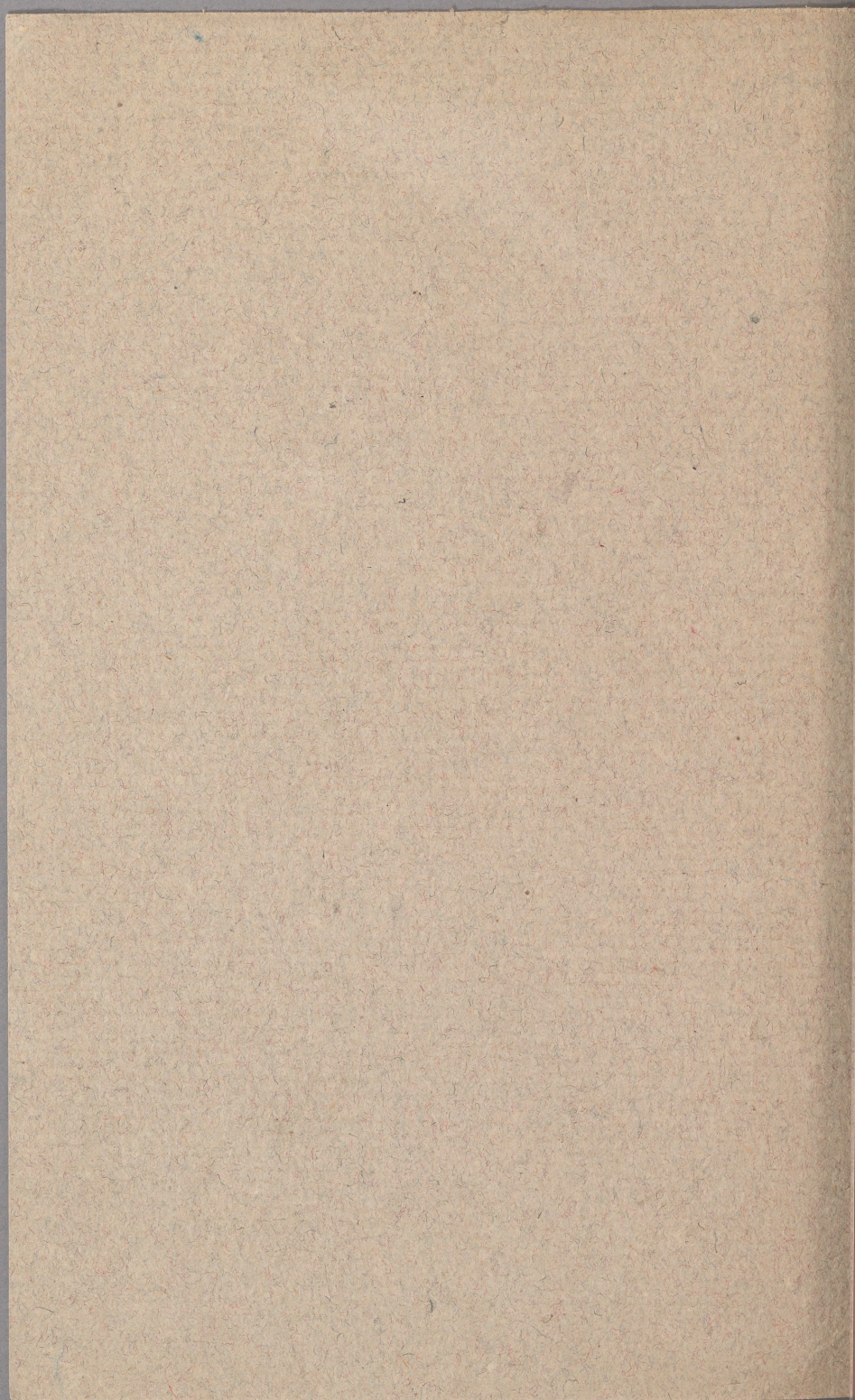
Hur man fabricerar en nyårspjes : lite skoj med sång i en akt /

Backlund, Gusten,

81 Fa Br.

BACKLUND

Backlund, G.

Vitt. Sv.
Dram.
(Pv)

Hur man fabricerar

en

Nyårspjes.

Lite skoj, med sång i 1 akt

af Gusten B.

Händelsen i Göteborg, December 1895.

Äkta

MÜNCHNER-ÖL

är Verldens erkändt
förnämsta öl!

är maltstarkt, lättdruckat, mildt och utan
all sorts bitter smak.

Raijalins äkta

Münchner-Öl

motsvarar enligt Handelskemisten Herr Dr J. E.
Aléns intyg det bästa utländska Münchnerölet, är i
förhållande till detta billigt och tillhandahålles, för-
utom å alla ordnade Restauranger och Cafées, till
afhämtning i hvarje välförsedd

Speceri-, Matvaru- och Hushållshandel.

Göteborg i November 1895.

*Münchens Bryggeri,
A. Raijalin.*

Hur man fabricerar

en

Nyårspjes.

Lite skoj. med sång i en akt.

af

Gusten B.

GÖTEBORG.

A. LINDGREN & SÖNERS BOKTRYCKERI.

1895.

PERSONERNA:

VON SAX, redaktör för en veckotidning.
MAX NICHTS, medarbetare i en daglig tidning.
KALLE FLAX, notisjägare.
PELLE LÖK, rättare och fjerdingsman.
JONAS PLUGG, folkskolelärare i en närbelägen kommun.
RIKA BERG, husegarinna.
ROSA TAGG, hennes systerdotter.
FINA BLAD, jungfru i ett privathus.
MINA TAG, v. Sax' städerska.

(Händelsen i Göteborg, December 1895).

(Teatern föreställer ett rum, en tidningsbyrå. Dörrar till fonden och sidorna).

1 Scenen:

v. Sax och *Max* (sittande förtroligt).

Max: Nå, det var då roligt, att se dig åter i vår goda stad. Du har väl ej haft det särdeles trefligt, som redaktör för Brackköpings tidning, kan jag tänka mig.

v. Sax: Nej, det kan du ge dig den och den på. Det stället var ett litet getingbo; nej — hvad säger jag — ett *stort* menar jag. Derföre, må du tro, jag blef glad då jag fick denna anställningen, som jag genast emottog med tacksamhet.

Max: Ja, deröfver förundrar jag mig alls icke.

v. Sax: Men, tänk dig bara, jag fick här genast nya bekymmer. Jag har nemligen blifvit andamodads, att tillverka en nyårspjes, här, för denna staden. Men det blir kanske värre.

Max: Åh, med din kända talang torde väl sådant tjafs kunna sammanskrifvas helt lätt, och du vet att på sådana s. k. litterära alster, gör kritiken inga fordringar.

v. Sax: Visserligen, visserligen. Men, jag har ju varit borta så lång tid här ifrån staden, och har ej noga följt årets händelser, så att saken är kinkig nog... Men, nöden gör oss uppfinningsrika... Jag har annonserat...

Max: Annonserat? Hvad menar du med det?

v. Sax: Jo, jag har annonserat helt enkelt som så: "Personer, med uppfattning och talang, och hvilka vilja och kunna lemna bidrag till en nyårsrevy, torde anmäla sig — dagen den December kl. mellan 10 och 12 i tidningens redaktion".

Max: Hör du, det var en ypperlig idé!

v. Sax: Ja, hvar fan fick jag den ifrån, sa' Sjövall... Emellertid väntar jag just nu på resultatet. Du, min käre bror, kan ju gerna stanna här ett par timmar, och tienstgöra som min sekreterare.

Max: Ja, gerna. Det kanske kan blifva lustigt nog.

v. Sax: Ja a... Alltid blir det väl någon som biter på kroken... Sätt dig här... här har du skrifmaterialier.

Max (sätter sig vid skrifbordet).

v. Sax: Och jag, jag intar min plats här... (*sätter sig i en imponerande ställning*).

2 Scenen.

De förre. Mina.

Mina: Det är en figur derute, som vill tala vid redaktören, säger han.

v. Sax: (till Max) Ser du... första nappet... Och klockan är bara $\frac{3}{4}$ på 10 ännu. (till Mina) Hvad är det för en, som du behagar kalla för: *figur*.

Mina: Ja, se, redaktörn, det är en sådan der figur som inte ens Vår Herre kan *klassifisera*, för på ena sidan är han så lik Jöns Rönnbeck och på den andra: Sven Adolf Hedin.

v. Sax: Låt honom komma in... och sedan, Mina, skall du i rummet derinne sätta fram några dussin af det *daterade Münchener ölet*, som disponenten skickade mig som prof. Du må tro, vi hafva mycket att i dag genomgå.

Mina: Jag förstår; Raijalins "Münchener".

Max: (*vid skrifbordet*) Då antecknar jag pro primo: *Raijalins öl*.

v. Sax: Det är sant. Vi måste någon gång börja.

Mina: (*talar ut genom fonddörren*) Var så god och stig på! (*går in i sidorummet*).

3 Scenen.

v. Sax, Max och Lök.

Lök: (*inKOMMER*) God morgens, god morgens, mina vällärda herrar... Är detta den höga "redaktjonen"?

v. Sax: Jag är redaktör för tidningen, och denna herre är min redaktionssekreterare.

Lök: Ah så, åh så! Och mitt namn är Pelle Lök, rättare och fjerdingsman, der hemma på Hisingen; i samma socken som Rönbäcken lefde och regerade.

v. Sax: Nå, hvarmed kan jag egentligen stå till tienst med?

Lök: *Tienst?* Nä-ä-. Det är inte ni som ska' stå till tienst... utan de ä' ja'!

v. Sax: Mycket förbunden... men på hvilket sätt?

Lök: Jo-o-o! I har ju ammonserat om hjälp, för att fuska i hop en sän' der nyårspjes... och ja' är inte så dum, må I tro...

v. Sax: Det tror jag då ej... Men om vi skulle komma till saken, så ville jag fråga: med hvad skulle ni kunna bidra till nyårspjesen?

Lök: Jo-o-o, då — För det första, så ska' de dåliga potäterna in i pjesen...

v. Sax: Skall potäterna in i pjesen?

Lök: Ja, visst i hunningen ska' di de'... och se'n ska i tacka stadsfullmäktige, för de, att de gjort och "gett" anslag till en *ny finka*, för — reela sanningen sagt — så var det tusingen så trångt sista gången jag var i den der salongen.

v. Sax: Ha, ha, ha!

Lök: Och för det andra, så ska herrn tacka stadsfullmäktige, för det att de släppa till vatten åt de an'ra komunera... Ty, fast det står i katchesen, att "vatt-net verkar det visserligen icke...", så vet ja' att det är bra att ha... bara man inte får för mycket utaf'et... för då blir potäterna....

v. Sax: (*afbryter*) Jaså. Ni tyckte om våra visa stadsfullmäktige, med anledning af vattenledningsbeslutet?

Lök: Jo, det kan han ge sig den sure på... det var ett beslut de... Å, uppriktigt sagt så var det egentligen derföre, som jag kom hit... För, ser herrn, jag har vattnet på mina fem fingrar, d. v. s. jag har skrivit en visa om vatten, och den har jag "sjonget" för finare folk än I må I tro.

Sång N:o 1.

Melodi: *Dansk melodi: »Blinker paa mej».*

Det finnes så mycket på jordklotets allt,
men mest utaf vatten, ... och detta är *salt*;

men ser ni, go vänner, det fins också sött —
och i "röda hafvet", ja ::: der är det rödt :::
Ja, i Röda hafvet, der är det rödt!

Vår syndafloed tillkom för människors synd,
och detta för bibeln har utgjort ett fynd.
Och Noak, han byggde den arken så bra,
som flöt uppå *vatten*; jo ::: tack ska ni ha :::
Den flöt uppå *vatten*, och det var ju bra!

Ap'thekarn han gör ju precis som han vill,
och uti *hans vatten* kan ej fångas sill;
nej, vattnet från honom sin kraft ju bör ha,
ty annars så smäller ej ::: korken så bra :::;
Nej, annars så smäller ej korken så bra.

Hvad skulle goodtemplaren väl ta sig till,
om ej uti vattnet fans någon bacill?
Det *vattnet* han dricker — så är tidens skick —
det vattnet det kallar man — iskällardrick!
Ja! vattnet är lika med iskällardrick.

När barnet det döpes, hvad fordras väl då?
Jo, barnet och gudmor, samt faddrar också;
men dertill så hör det ju också en prest;
och *vatten* från *Jordan*, det lär vara bäst!

När *vattnet* är fruset, så kallas det — *is*,
men sätter man detta se'n uppå en spis,
och tar lite socker och cognac uti,
då kallas det *toddy* — ::: ej sant, kära ni? :::
Då kallas det *toddy* — Ej sant, kära ni?

v. Sax: Ha, ha, ha! Det var inte så dumt!

Max: Nej, bevars, isynnerhet skrifvet om en så
tunn vara, som vatten.

v. Sax: (till *Lök*) Ursäkta! Men jag tror att min
lilla städerska har derinne serverat något af *Raijalins*
Münchener öl. Stig på, stig på.

Lök: Tackar, som bjuder. Men jag hade allt mer
att säga, må herrn tro...

v. Sax: Tack så mycket. Vi ska' nog taga vara
på saken... Men, som jag väntar flera besök, så får
jag besvära er att några minuter stanna der inne.

Fattigvårdens och Utskänkningsbolagets årsberättelser finnas derinne till påseende. (*Lök går ut till sidorummet*).

4 Scenen.

v. Sax, Max, sedan Fina och Lök.

Max: Det der var inte något dåligt nummer.

v. Sax: Visst inte... Men har du skrivit?

Max: Skrivit? Jo, du! Pro primo: *Rajalins Münchener, Potäterna, Vattnet, blifvande Finkan.*

(Knackning på dörren).

v. Sax: Stig in!

Fina: (inkommer) Åh, ödmjukaste tjenarinna. *Mitt* namn är Fina Blad, modist. Och jag har infunnit mig här med anledning af en annons i er tidning, om en nyårspjes. För, se; jag är då alldeles galen i sådana pjeser... Och om nätterna ligger jag och drömmer om alla möjliga pjeser... Men, ser ni, reda på mig det har jag.

v. Sax: Är det med anledning af nyårspjesen, som ni kommit?

Fina: Jo, jo, men san!

v. Sax: Kanske något nytt i matlagningsvägen?

Fina: Matlagning?... Nej, hör nu, min bästa herre. Jag är inte så dum, som ni tror. Jag kan allt gifva er bättre idéer, som folk åtminstone begriper.

v. Sax: Begriper?

Fina: Begriper... Ja, just så var ordet. Inte må ni tro, att ni s. k. skapelsens herrar äro några ljus.... Ni äro bara taljdankar... en slags margarinaljus... som lysa dåligt, och behöfva snytas. Emellertid, så säger jag nu rent ut hvarföre jag kom hit. Och det var som sagt med anledning af er annons... och nu har jag gifvit mig den och den på att jag skall blifva en slags medarbetare i det der "nyårskojet". Som *prof* meddelas härmed (sjunger).

Sång N:o 2.

(*Sköna Helena: »Ut i en skog på berget Ida»*)

En melodi jag har i skallen,
och på den jag sjunga vill
först om nya *Göta Hallen*,
som ju nyss har kommit till.

Der må ni tro fins mången vara,
 en den andra inte lik.
 Och min moster, en gammal mara,
 hon har också der butik
 Ja, hon har äfven der butik.

Utanför Hallen, kära vänner,
 har man gjort en *kaj* så fin;
 den är ny, och som ni känner
 ligger mången gråsten i'n.
 Och på den lugnt man spatserar
 hvarje torgdag med sin korg;
 och ett dugg, det ej generar
 — fast det är i Göteborg!
 Ja, fast det är i Göteborg.

Max: (*skrifver*) Nå, då antecknar jag: Göta Hallen
 och *kajen*, der utan för.

Fina: Åh, ja, vänta lite! "Ännu lefva de gamla
 judar" sa' man i nyårspjesen på stora teatern i fjol...
 Jag har mera på mitt lilla hjerta... Jag har en myc-
 ket viktig sak att beklaga mig öfver. Nog har man
 firat 6 november, Gustaf Adolfs dag, men ingen har
 tänkt på, att nu står den stackarn ensam derborta.
 Di har ju tagit bort både vakten och kanonerna...
 och inte nog med det, så tog höga vederbörande också
 min fästman; och nu bor han på *Qviberg*.... Jag
 skall säga att han är konstapel vid Göta 1:sta.

v. Sax: Åhå; nu förstår jag. Lilla fröken har
 numera ej så lätt, som förr, att träffa föremålet.

Fina: Nej, det stämmer det! Och jag kan nu inte
 hålla tummen på ögat på honom, der ute.

v. Sax: Ja, vederbörande äro sig lika... Inte
 tänka de på soldatens tillkommande hustru... De
 bry sig ej om qvinnans röst i församlingen...

Fina: Nå, ja. Egentligen bryr jag mig inte myc-
 ket om honom... Men, se, den der uniformen, den
 uniformen (*gnolar*) "de' ä' den, som susen gör",...
 Och...

Sång N:o 3.

(Mel.: *Storhertiginnan: »Ack hvad fröjd militären».*)

"Ack hvad fröjd militärerna
 Mig skänka då de stå så der,
 I full parad med blankt gevär

När jag såg de gossar blå
 så der i hast till *Qviberg* tåga
 kan ni alla nog förstå

för mitt hjerta hvilken plåga.

Skall *han* mig trogen blifva då,

eller kanske han gör som så... (*räcker lång näsa*)

"Det vet jag ej — men hvad jag vet —

Ja, hvad jag vet, det är just det:

Att stor fröjd militärerna

Mig skänka när de stå så der

I full parad med blankt gevär!"

(*talat*) Och käcka ä' de snuskorfvarna i alla fall!

v. Sax: Nå, i afseende på er fästmans trohet, så hoppas vi väl det bästa, fröken lilla. "Trohet bor i Norden", säger skalden.

Fina: Jo... I Helsingland! Det syntes på Stockholmsfrun, som reste med negern... Der har ni genast svart på hvitt skulle jag tro.

v. Sax: Det var ju bara en anka.

Fina: Frun? Inte var hon en anka, men nog måtte det varit en gås.

v. Sax: Jag menar att det hela var en osanning.

Fina: Tror ni det?

v. Sax: Ja, vid fröken *Engblads testamente*. Det tror jag visst.

Lök: (*sticker in hufvudet genom dörren*) Redaktörn!

v. Sax: Ja, hur var det?

Lök: Jo, jag hade ju mer att säga, vet jag.

v. Sax: Ja, det var sant... Var god och vänta lite ännu.

Lök: (*får syn på Fina, och går fram på scenen*)

Nej, men, se på *Fina Blad*... Är hon ute å åker?

Fina: (*helsar på Lök*) Hvad nu? Jag tror man träffar på gamla bekantinga... Hur lefver di der hemma?

Lök: Åh, di mår så tjuftjoekt, som helst... Mor min dog i vårases.

Fina: Jaså, gumman är död?

Lök: Ja, och begrafder me', så att nu är jag alldeles ensam, utom hästen och grisen.

v. Sax: Jag tror herrskapet äro gamla bekanta.

Fina: Jo jo men san. (*deklamerar*) "Den samma torfvan upp oss fostrat har".

v. Sax: Vill inte herrskapet då vara så goda, att der inne (*visar på sidorummet*) i rummet förnya be-

kantskapen, under tiden att jag och min sekreterare uppgöra några affärer?

Lök: Jo, bevars! Kom du Fina få vi språkas vid (*tager henne under armen och de gå ut*) Men kom ihåg herr tidningsredaktör, att jag har mer att säga.

v. Sax: Naturligtvis!

5 Scenen.

v. Sax och Max.

Max: (*skrattar*) Ha, ha, ha! Det här börjar ju arta sig...

v. Sax: Ja, visst... Inte illa... Nå...? Hvad har du kommit till i protokollet?

Max: Jo, du! Låt mig se: *Raijalins Münchner öl, dåliga potäter, kommunalvatten till främmande kommuner, ny finka i Masthugget, Göta Hallen och en ny kaj derutanför, artilleristerna och Qviberg, fröken Engblads testamente, Stockholmsfrun och den svarte negern...* det är allt.

v. Sax: Nå, det är vackert så... (*hastigt*) Hvad tror du om själavandringen?

Max: Själavandringen? Hvad fan menar du med det?

v. Sax: Jo, du. Frälsningsarméen har ju själavandrat tillbaka till Boulevarden.

Max: Det är sant (*skrifver*).

v. Sax: Och Sven Scholander har stått på hufvudet i — Danmark.

Max: (*skrifver*) Redan skrifvet.

v. Sax: Nå, det är bra. Vi måste anteckna allt, förstår du väl...

6 Scenen.

De förra. Plugg.

Sång N:o 4.

(*Mel: Jag kommer ifrån Nobis jag.*)

Mitt namn är Jonas Petter Plugg,
Skollärare af gamla stammen...
Fast svenska statens lön är njugg
Jag ändå tacksamt säger: amen!

Jag lefver i mitt trånga kår
och har aptit som en hyena.
En gris jag har och tvenne får,
samt — reumatism i båda bena...

(*talar*) Jaha, nu känna herrarne mig... Jag har dessutom trettiåtta barn på halsen... d. v. s. elever i skolan... Men, förlåt, jag antar att detta är den ärade redaktionen... d. v. s. redaktionen för tidningen, d. v. s. herrarne som annonserat om bidrag till en nyårsrevy... och jag har en idé...

v. Sax: Små bidrag emottagas också med tacksamhet...

Plugg: Jo, ser herrarna, jag satt der hemma... d. v. s. jag låg och läste på soffan, då jag fick se annonsen... Hör du Plugg, sa' jag för mig sjelf, du kan väl också dra ett strå till stacken...

v. Sax: Ja, visst, ja...

Plugg: Jo, se... I somras var jag i Stockholm, d. v. s. på *Läraremötet*, der uppe på Skansen... och då bjöd man på 37,000 smörgåsar, säger trettiosju tusen...

Max: Ja, i år har det varit ett riktigt godt smörgåsar... Hans Majestät bjöd ju på öfver 34,000 stycken, der uppe vid fältmanövern...

Plugg: Ja, men, de voro inte så fina som våra, ty de voro gjorda i Göteborg...

v. Sax: Nå, till saken, min bäste herre.

Plugg: Jo, ser herrarne, jag tyckte det var riktigt synd att se hur fort alla smörgåsarne flögo sin kos...

v. Sax: Flög smörgåsarne?

Plugg: Ja, de försvunno på ett ögonblick, allihopa...

v. Sax: Men, hvad har detta egentligen med nyårspjesen att göra?

Plugg: Jo, de der smörgåsarne går inte riktigt ur skallen på mig. Ser ni... jag har gjort mina beräkningar... Jag är nu femtio år, och om jag hade haft alla de der smörgåsarne, och bara åt upp tre stycken hvarje dag, så skulle de räcka i öfver 33 år, d. v. s. till dess att jag blef 83 år gammal...

v. Sax: Ha, ha, ha! På det 83 året skulle de allt blifva något hårdtuggade... Men, ursäkta, min tid är dyrbar... Var så god och stig dit in (*visar åt sidorummet*) och skölj ner smörgåsarne med lite Münchner öl.

Flugg: (i det han går) Åh... många tack... (för sig) Tänk, 37,000 stycken...

7 Scenen.

v. Sax. Max. (Sednare) Flax.

Max: Den der tänkte mer på smörgåsar än på de tio budorden.

v. Sax: Ja, det lät så..., men anteckna du smörgåsarne i alla fall...

Max (skrifver): 37,000 var det, ja...

Flax (rusar in): Mjuka tjänare, mina herrar... ursäkta att jag stiger på oanmäld... Kalle Flax är mitt namn... flygande korrespondent till alla möjliga och omöjliga tidningar... Allestädes närvarande... i synnerhet der det händer någonting, eller möjligen kommer att ske... allvetande och allvis m. m., m. m.

v. Sax: Angenämt, att göra min herres bekantskap...

Flax: Angenämast för mig... Jag har läst eder annons... och skyndade genast hit, för att erbjuda min ringa tjänst...

v. Sax: Nå, det kallar jag att tala... Här får jag presentera min tillfällige redaktionssekreterare... Herr Max Nichts... Mitt namn antar jag att ni känner?

Flax (till Max): Mjukaste tjänare... (*till v. Sax:*) von Sax; ja, ett sådant namn bör en tidningsman känna till.

v. Sax: Ja, det har ni då rätt uti...

Flax: Jo, ser ni. Jag har gjort några anteckningar, som kanske kan komma er till nytta... (*tager fram sin anteckningsbok*). Låt mig se... (*sjunger*):

Sång N:o 5.

(*Mel.: Jag var en äkta muntergök...*)

Ut i min bok jag tecknat har
en hel del smått och godt,
som intresserat lite hvar
i år, som snart har gått.
Och därför så lyssna till,
Och var så god hör på
hvad jag här eder säga vill,
och rätt mig ock förstå.

I somras kejsar *Wilhelm*, han,
 lät öppna en kanal,
 som dock lär vara, påstår man,
 i sjelfva verket skral.
 Och *Kina* har i år fått fred.
 Och *Turkarne* de slåss.
 Men slipper vi att komma med,
 så rör det inte oss!

Och *svensk* och *norsk* de enat sig
 uti en — kommitté;
 dess enighet är jemmerlig,
 det ju hvar man kan se.
Czarinnan uti Ryssland har
 en *tös* sin gubbe skänkt.
 Och *Cetti* sedan, stackars karl,
 var nära att bli dränkt!

Ett telegram en vacker natt
 det kom från kungens hof,
 att spanmålen fått *högre* skatt
 — just när vi låg och sof.
 På Stockholms "Opris" man en dag
 så sedesamt och nätt,
 på *målningarne* la' beslag.
 Och inte var det rätt?

Och *Erkebisp*en är en karl,
 fast gammal, ständigt ung;
 hans *jubileum* firats har
 af både folk och kung.
 I *Upsala*, i bland sin stab,
 helt nyss man höra fick
 hur som den kände baron *Raab*
 nu åter varit — qvick!

Nu kan man lefva ganska tryggt
 inom vår "stör och hank",
 ty man ny "kassakista" byggt
 vår *Skandinaviska bank*.
 Och, fastän sillen än går till,
Sillgatan, ett, tu, tre,
 man kallar *Post*... ty så man vill
 — och nu så vet ni de'!

Och *P. P. Waldenström* han är,
 som ni ju alla vet,
 en man som blifvit populär
 med all sin helighet.
 Det hände honom här om da'n
 en sak som var fatal:
 en spjufver, som var full med fan,
 herr *P. P:s gårdsgrind* stal!

(*talar*): Och den gynnaren kommer väl aldrig i himmelriket, åtminstone om *Waldenström* får döma...

v. Sax: Apropos dom... så får väl gudsmannen Per Pål svårt att reda sig med *Röda korset*...

Flax: Ja, det korset tror jag ej att han fördrager med tålmod...

v. Sax: Han får väl trösta sig med lite grekiskt landtvin, kan jag tro.

Max: Och med kopior af väggmålningarna på "Opris"...

v. Sax (till Flax): Emellertid får jag tacka er för de upplysningar ni gifvit...

Flax: Ännu torde jag möjligen hafva fler på lager... t. ex. Läkaremötet i Lysekil; der alla deltagarne voro mycket *friska* utaf sig... Kungen och kronprinsens besök i Göteborg... Kronprinsessan på Bratten... Stort krig i Nerike... Kalmarbankens nya tiokronor... Försnillningar och oegentligheter... Polhemsgatan... Fasan- och harjagter... Ångbåtsmissöden och ballonguppstigningar...

Max (afbryter): Stopp, stopp, stopp! Nu har vi snart tillräckligt med anteckningar...

Flax: Åhå, vänta mans lite... ännu en viktig sak...

v. Sax: Hvilken då?

Flax: Jo, (*sjunger*):

Sång N:o 6.

(Mel.: *Og Ræven laa under Birkerød*)

Vid *Ottenby*, i en Smäländsk trakt,
 fins filurer. :||:
 som *svälta hästar*, och gör kontrakt
 som filurer. :||:
 Från hästen ta de båd' kraft och hull.
 Och staten lugnt skänker bort sitt gull
 till filurer. :||:

Herr aredatorn han är så tjock,
 som en tunna, :|:
 men kronohästen han vill ej dock
 maten unna. :|:
 Och såd'na herrar man ju minsan
 helt sonika dem här kalla kan:
 fina pojkar! :|:

(*talor*): Ja, riktigt fina pojkar!

v. Sax: Instämmer...

8 Scenen.

De förre. Mina.

Mina (inkommer från sidorummet): Redaktörn!
 Der inne dricker dom "värre" med öl... Hisings-
 bonden är redan "i gasen"... Och, herren vete, om
 vi inte också snart komma på förlofningskalas...

v. Sax: Hvad säger hon... Förlofningskalas...
 här?

Mina: Om inte just här, så blir det nog någon
 annanstans... Ty, kan herrn tänka sig, den der
 bondlurken är sockenbarn med henne derinne, och
 han har egen gård och allting... Och ni skulle bara
 se hur söt hon gör sig för honom... Nå, ja münch-
 nerölet har väl gjort sitt till också, förstås. Emeller-
 tid är det riktigt äckligt att se på dem.

Max (till Mina): Römbären äro sura... sa' räfvén.

Mina: Gud bevare mig väl... Inte kan väl en
 kristen själ tro, att jag skulle vilja ha en sådan der en...

v. Sax: Men, hon der inne, sa' ju för en stund
 sedan, att hon hade sin fästman på Qviberg...

Mina: Det är väl bara en sådan der söndags-
 fästman... Di brukar aldrig ha några gårdar, inte.

v. Sax: Ja, så, Mina känner till det?

Mina: Ja, man rår inte för, att man har lite verlds-
 erfarenhet... ska jag säga.

Flax (till v. Sax): Ja, nu har jag utträttat mitt
 ärende... skulle jag uppsnappa mera, så skall jag
 genast låta höra utaf mig...

(*Det ringer i fonden*).

v. Sax (till Mina): Hör efter hvem det är.

Mina (går ut genom fonden).

9 Scenen.

De förre. Sedan Rosa och Rika.

v. Sax (till Flax): Vill ni stanna qvar, så äter vi en enkel middag tillsammans.

Flax: Ja, hvarför inte. Jag tackar.

Mina (inkommer): Det är två fruntimmer, der ute.

v. Sax: Låt dem komma in.

Mina (genom fonddörren): Var god stig på.

Rosa (presenterar Rika): Detta är min tant, enfru Berg.

Rika (presenterar Rosa): Och detta min systerdotter, Rosa.

v. Sax: Mjukaste tjenare, mina damer.

Flax (för sig): Kors för tusan... det är ju min värdinna... Och hyran som inte är betalt... Det är bäst kila sin väg. (*Smyger in i sidorummet.*)

Mina (går in derefter).

10 Scenen.

De förre, utom Flax och Mina.

Rika (till v. Sax): Jo, ser herrn, jag har förlorat min lille Azor... Det är någon bof som stulit den ifrån mig... Ja, det är förfärliga tider vi lefva uti... Först och främst ska di ha 10 riksdaler i skatt för hundkråket, och se'n kan hvem som helst stjåla honom ifrån mig, utan att man kan förmå detektiven, att taga reda på brottet... De bara skratta en midt i synen... Jo, ser herrn, i morgse så satt Rosa och läste tidningen, och då hade ni annonserat om anslag till en nyårspjes...

v. Sax: Förlåt, *bidrag*, var det.

Rika: Nå, anslag eller bidrag, det kan gå på ett ut... Emellertid, så fick jag en idé, att annonsera efter Azor... och derföre är vi nu här, sedan vi först varit hos både Wettergren och Gillblads... Och så skulle jag bedja, om herrn ville skrifva annonsen för mig...

v. Sax (till Max): Max, vill du vara god skrifva.

Max: Gerna, om min nådiga vill diktera...

Rika: Jo, så här skall den låta: "En liten för-tjusande pudel, med den lilla raraste nos, och en svart fläck... akter ut..."

Max: "En svart fläck akterut", det är skrivfet.

Rika: "Har på ett outransakligt sätt försvunnit från sin ömma matmoder. Såld eller pansatt inlöses den på denna tidnings kontor"... Och dermed punkt.

Max: "Och dermed punkt!"

Rika: Ja, men det skall inte stå i annonsen...

Max: Jo, jag brukar alltid sätta *punkt*, då jag slutar en skrivelse.

Rika: Ja, det är ju sant. (*Till Rosa*): Men du hade ju något du skulle säga redaktören, angående nyårspjesen...

Rosa: Åh, det var ingenting...

v. Sax: Jo, låt höra...

Rika (till Rosa): Ja, hör du det.

Rosa: Det var bara om den der *distansridten*...

v. Sax: Jaså, fröken var med om den?

Rika: Åh, Gud bevara oss... Vid sådane der ridter är det bäst att hålla flickorna på *distans*... I synnerhet Rosa, ty hon är spritt galen i ridande.

Rosa: Jag tycker verkligen mycket om, att se en vacker häst.

Rika: Med en vacker karl på; ja, det tror jag nog...

Rosa: Åh, det skall tant inte säga. Jag sköter min springare lika säkert, som trots någon, och för resten, så...

v. Sax: Jaså, min fröken är *hästvänligt* sinnad, och ändå hyllar *distansridten*.

Rosa: Ja, hvad skall man väl göra... Man måste följa med sin tid, och (*sjunger*):

Sång N:o 7.

(Mel.: *Tunnbindarevisan ur »B occaccio»*.)

En vacker häst han är
 mig alltid mycket kär;
 och att på honom rida,
 med sällskap vid min sida
 är stilig, tralalala!
 då roligt man kan ha!
 Tralalala... etc.
 Ohiche — ohihoha!
 Tralalala — etc.
 Ohiohe — ohihoha!

Och när i långa hopp
 min Brunte gör galopp,
 dit in bland skogens buskar,
 han stolt på hufvu't ruskar;
 och då sitt tralalala!
 han gnäggar fram så bra!
 Tralalala... etc.

Rika (härmar): Tralalala... Du är för galen med dina hästar.

Rosa: Och tant med sin lille Azor.

Max (afsides till v. Sax): Flickan är ju rätt söt, vet jag.

v. Sax (sakta till Max): Å, ja... För att ha hästdille, så... Men, hör du, hur skall den här komedien avslutas? Vi har ju huset fullt med folk...

Max: Ja, inte vet jag. Men slumpen brukar ju vara stundom ganska nådig.

v. Sax: Men, hvart tog Flax vägen?

Max: Han smet in der (*pekar på sidorummet*) just då fruntimmerna kommo.

Rika: Ursäkta, herr redaktör, att jag sätter mig ett ögonblick... jag har sprungit så mycket i dag...

v. Sax: Var så artig...

II Scenen.

De förre. Flax (inkommer från sidorummet).

Flax (för sig): Kors, för fan. De äro ännu kvar.

Rika: Nej, hvad ser jag... Är herrn också här?

Flax: Precis som Figaro, än här, än der; "och hvart jag än kommer fly sorg och besvär."

Rika: Har herrn möjligen sett min lille Azor?

Flax: Ja, då... Många, många gånger, men inte nyligen. (*Helsar på Rosa*).

Rika: Jo, kan herrn tänka sig. Han är försvunnen, bortstulen, röfvad...

Flax: Nå, då lofvar jag frun, vid mitt unga lif, att, om möjlighet finnes, han skall blifva återförd till egarinnan...

Rika: Ja, kan herrn det, så skall jag inte glömma herrn i mitt testamente (*sakta*) och inte skall jag kräfva herrn på hyran, heller...

Flax: Visserligen har jag ej mycket förtroende för testamenten, nu för tiden; men jag lofvar göra mitt bästa, det försäkrar jag.

12 Scenen.

De förre. Fina och Lök (inkomma, arm i arm).

Lök (något "lifvad"): Mjukaste tjenare! Här tror jag är mera folk än i kyrkan. (*Till v. Sax*): Tack för välfägnaden... Det var ett rasande fint öl.

Fina: Det syns nog på dig, käre gosse...

Lök: Säger du det, min lilla sötnos.

Fina: Jo, jo, men san... Men vänta du bara...

Lök: Ser du... Jag blef så glad då jag träffa dig, så att jag blef så törstig, så.

Fina: Den der törsten får inte blifva någon vana...

Lök: Jag skall aldrig dricka, kära du... Bara i dag... (*Sjunger*):

Sång N:o 8.

(Mel.: »*Dig min ömma älskvärda dufva,
ur »Boccaccio»*).

För min lilla, snutfagra flicka
uti botten en skål jag vill dricka.
Du är söt, som en fin pepparkaka,
och snart blir du min älskade maka.

Du må tro —

Firuliruli, firulirulera.

Att vårt bo —

Firuliruli, firulirulera.

Är så bra —

Firuliruli.

Det vet ja' —

Firuliruli.

Och källaren full är med mat!

Ja, så jeklar uti min tina,
aldrig skall du dig ångra, min Fina.
Hvad du önskar straxt ser jag på minen.
Och du sjelf, du får sköta om svinen.

Du må tro —

Firuliruli, firulirulera.

Att vårt bo —

Firuliruli, firulirulera.

Är så bra —

Firuliruli.

Det vet ja' —

Firuliruli.

Och källaren full är med mat.

(*Omfammar Fina*).

v. Sax (till Lök): Men, hur var det, nu, med de dåliga potäterna?

Lök: Åh! det blir nog bra med dom...

v. Sax (till Fina): Och med fästmannen på Qvi-berg?

Fina: Han får nöja sig med kronans kaka, för nu så har jag och Pelle kommit öfverens... och jag skall nog se efter honom, och de andra svina me'!

Lök: Tack, min lille gris, för det ordet!

Rika (till v. Sax): Hvad är detta för menniskor?

v. Sax: Jo, han är nämndeman och rättare på Hisingen... och hon är en som — vill gifta sig.

Flax (till Lök): Kanske jag vid bröllopet kan få tjenstgöra som pappa?

13 Scenen.

De förra. Mina och Plugg (inkomma från sidorummet).

Mina (till Plugg): Den här vägen är det.

Plugg: Ja, då får man väl knalla sig i väg... Men de der 37,000 smörgåsarne, de gå inte så lätt ur skallen på mig...

Rika (till v. Sax): Hvad säger karlen. Har han 37,000 smörgåsar i skallen?

v. Sax (sakta): Ja, och lite münchneröl, också...

Lök: Mina ärade herrar och qvinspersoner. Här kan ni få se på min fästmö... Hon tål att titta på, skulle jag tro. *(Till Plugg):* Lugna dig, Plugg... Du går väl inte förr än vi andra... *(Till Flax):* Jaså, herrn vill agera min pappa... Nå, ja, kör i vind... fast han ser då inte ut, som han vore torr bakom örona, ännu, men det gör det samma... Och för resten så ä' ni allihopa välkomna på bröllopet.

Fina: Ja, det är sant... *(sjunger):*

Sång N:o 9.

(Mel.: *ur »En söndag på Amager» — »I Kongehunden skall»*).

På Lorentzberg vi ska bröllopet ha',
och dansa vid *Serpeks* musik.
Den dagen skall bli en ljuflig da',
ty glädjen endast vi med oss ta'
till bröllopet på Lorentzberg!

Lök (sjunger):

Och jag skall slagta min stora gris,
ty han skall ock vara med;
i Uddevalla så fick han pris,
och blir ju en förträfflig spis
vid bröllopet på Lorentzberg!

(Talar): Det kan ni ge' er sjutton på...

Flax: Det skall bli ett lustigt bröllop...

Plugg: Då kan man åtminstone få äta sig mätt...

Lök: Ja, då skall det valsas!

Flax: Kanske vi till och med få "*Marstrands pas de quatre*"?

Lök: Ja, både kattor och hundar, ska ni få.

Rika: Om jag bara fick igen min lille Azor...

Flax: Var lugn, min fru. Om jag också skall resa till Azoriska öarne, så...

v. Sax (till Max): Vår komedi artar sig ju inte illa alls... Förlofning och blifvande bröllop... se der ett slut, visserligen inte vanligt i nyårspjeser, men i dag passar det ju i stycke...

Max: Ja, slumpen är den bästa ledaren...

Flax: Det var sant, mitt herrskap. Jag kommer ihåg en sak... *(till v. Sax):* en mycket viktig sak... Nästa år har vi ju *skottår!* *(Till Rosa):* Då ha ju damerna rätt att fria...

Plugg: Då hoppas jag, att jag blir ihågkommen... Annars blir det för sent.

Rika (till Plugg): "Bättre sent, än aldrig", säger man ju!

Plugg (för sig): Skulle det vara en invit, kanske.

(Till Rika): Ja, ett gammalt ordspråk säger verkligen så.

Rosa (till Rika): Tant ska' vi inte gå, nu?

Lök (omfamnar först v. Sax och sedan Fina): Usch!

Jag är så fasligt glad, så...

v. Sax: Ja, jag är också belåten! Och får derföre tacka er alla för de bidrag ni lemnat... Nu återstår endast, att få ihop ihop nyårspjesen...

Sång N:o 10.

(Mel. ur »Sköna Helena». »Jag är glad, och en hvar...)

v. Sax: Mitt herrskap, här, jag vill åt eder säga
en sak som torde också något väga

och därför ber jag eder på en gång
instämma alla här uti min enkla sång:
:: Må de förlofvade, få lefva mången dag. ::

Lök: :: "Jag är glad, och en hvar, vare glad liksom
jag" ::

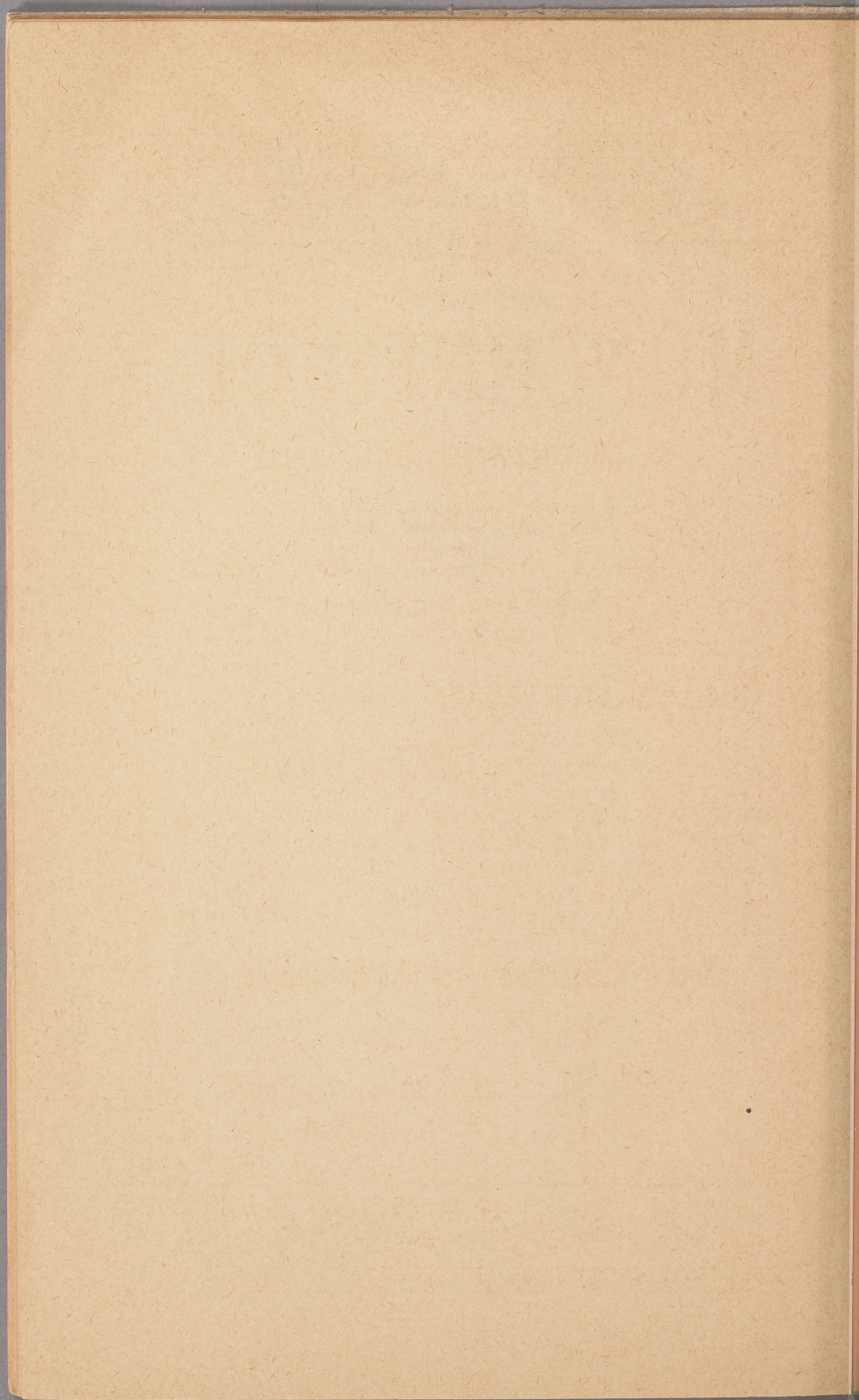
Tralalalala etc.

Alla (dansa och sjunga) Tralalala... etc.

(Ridå).

Äkta

MÜNCHNER-ÖL

är Verldens erkändt
förnämsta öl!

är maltstarkt, lättdrucket, mildt och utan
all sorts bitter smak.

Raijalins äkta

Münchner-Öl

motsvarar enligt Handelskemisten Herr Dr J. E.
Aléns intyg det bästa utländska Münchnerölet, är i
förhållande till detta billigt och tillhandahålles, för-
utom å alla ordnade Restauranger och Cafээр, till
afhämtning i hvarje välförsedd

Speceri-, Matvaru- och Hushållshandel.

Göteborg i November 1895.

*Münchens Bryggeri,
A. Raijalin.*

Äkta

MÜNCHNER-ÖL

är Verldens erkändt
förnämsta öl!

är maltstarkt, lättdrucket, mildt och utan
all sorts bitter smak.

Raijalins äkta

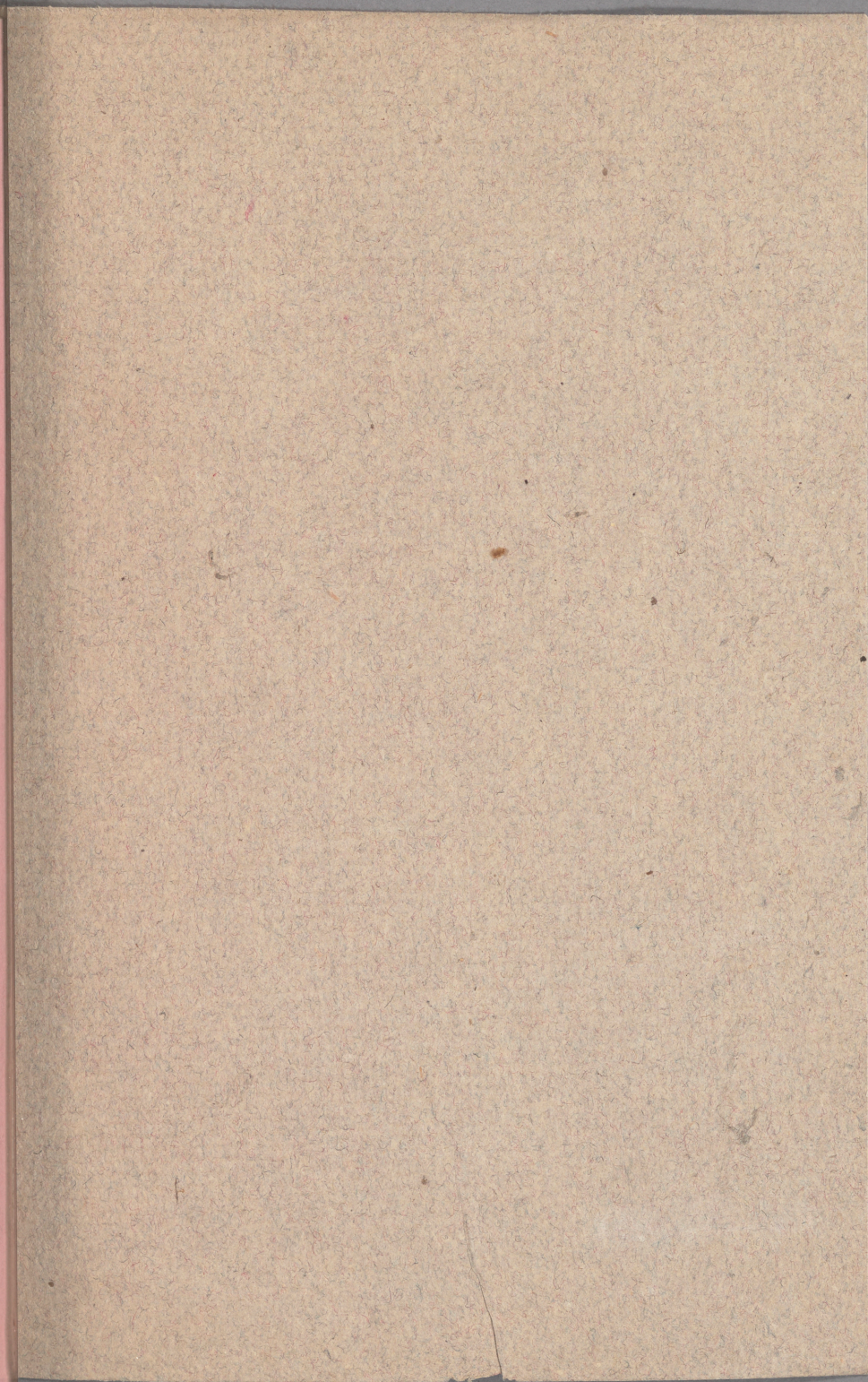
Münchner-Öl

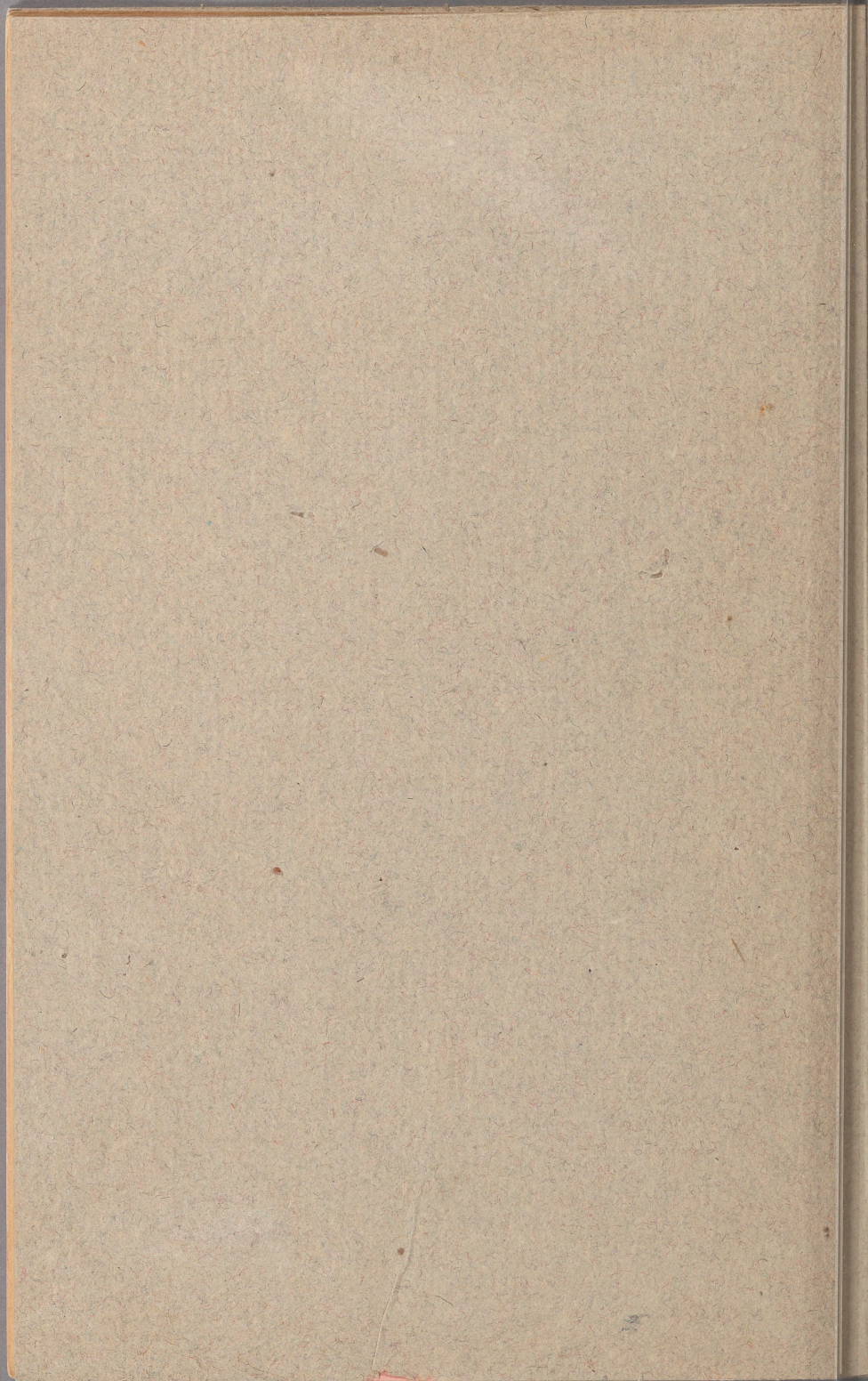
motsvarar enligt Handelskemisten Herr D:r J. E.
Aléns intyg det bästa utländska Münchnerölet, är i
förhållande till detta billigt och tillhandahålles, för-
utom å alla ordnade Restauranger och Cafээр, till
afhämtning i hvarje välförsedd

Speceri-, Matvaru- och Hushållshandel.

Göteborg i November 1895.

*Münchens Bryggeri,
A. Raijalin.*

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
								
								